

מחשבה בימי כולרה: אל מול האפידמיולוגיה

ביום רביעי – 18.3.20 - 18:00 – במסך שלכם

בערוץ האוניברסיטה:

http://video.tau.ac.il/events/index.php?option=com_k2&view=itemlist&task=category&id=1771:cholera&Itemid=555

ביו-טיוב:

<https://youtu.be/BAi-g90MXY4>

פרופ' נדב דוידוביץ'

ד"ר ענת לייבלר

ד"ר שגית מור

פרופ' דני פילק

מנחה:

ד"ר לין חלוזין-דברת

הציבור מוזמן לשלוח שאלות במהלך הדיון בצ'ט ביוטיוב ולכתובת המייל Cohn.questions@gmail.com
הדיון ישודר בשידור חי מאוניברסיטת תל אביב ויהיה זמין גם לאחר מכן [בערוץ האוניברסיטה](#) ובערוץ היוטיוב של האוניברסיטה

מחשבה בימי כולרה: אל מול האפידמיולוגיה

ביום רביעי – 18.3.20 - 18:00 – במסך שלכם

[בערוץ האוניברסיטה](#) ובערוץ [היטיוב של האוניברסיטה](#)

יהיו אתנו:

פרופ' נדב דוידוביץ'

ראש בית הספר לבריאות הציבור, אוניברסיטת בן גוריון בנגב, רופא מומחה בבריאות הציבור, כיהן כיו"ר האגודה להיסטוריה ופילוסופיה של המדע. מחקריו עוסקים בין היתר במדיניות ופוליטיקה של בריאות, אתיקה והיסטוריה של בריאות הציבור.

ד"ר ענת לייבלר

מלמדת בתוכנית ללימודי מדע, טכנולוגיה וחברה, באוניברסיטת בר אילן ובמכון ויצמן. מתמחה בלימודי מדע, וחוקרת את ההיסטוריה החברתית של כימות (quantification), פרקטיקות של פיקוח וניהול אוכלוסין, תיעוד תושבים וסטנדרטיזציה של מדדים סטטיסטיים גלובליים.

ד"ר שגית מור

ראש המרכז לבריאות משפט ואתיקה וראש התכנית לתואר שני במשפט ובריאות בפקולטה למשפטים באוניברסיטת חיפה. מחקריה עוסקים במוגבלות ומשפט, משפט ושינוי חברתי, דיני נזיקין, וכן בריאות משפט וביואאתיקה.

פרופ' דני פילק

מרצה במחלקה לפוליטיקה וממשל וחבר במרכז לבריאות, הומניזם וחברה באוניברסיטת בן גוריון בנגב. תחומי המחקר שלו הם מדיניות בריאות ופופולזם בישראל ובעולם. פרופ' פילק הוא בין מייסדי תנועת "עומדים ביחד" וחבר הנהלה בעמותת רופאים לזכויות אדם

ד"ר לין חלוזין-דברת

מרצה וחוקרת במכון כהן להיסטוריה ופילוסופיה של המדעים והרעיונות באוניברסיטת תל אביב. חוקרת בגישה ביקורתית את ההיסטוריה והפילוסופיה של הרעיונות על הלשון ומוסדות ידע בישראל ובעולם, ומלמדת את המבוא לתיאוריה ביקורתית במכון כהן.

בימים שבהם העולם עוצר את נשימתו אל מול המגיפה – מה תפקידה של המחשבה? מה תפקידה של הביקורת הפילוסופית? בשעות הארוכות, הנמתחות, שבהן נדמה שהסכנה, הפחד והזהירות עוצרים את התנועה השגורה של החיים, סוגרים על הפנאי ועל החברותא, מכלים את התרבות ואת החירויות, האם המחשבה היא בגדר מותרות? או שמא דווקא בעת שבה האימה מכתובה את קצב הלב, זהו הרגע שבו אנו זקוקים יותר מכל לביקורת – למחשבה החדה, המפרידה, הסולדת מכל סנטימנטליות – אבל גם זו שיודעת לפלס דרך לסולידריות ולחמלה?

אולי הדעת נאלמה והתנדפה לרגע אל מול סכנות הקורונה, אבל בצד אי-ידיעה ואי-ודאות חסרות רחמים, הידע לא נעלם מחיינו, ההפך מכך: בשבועות האחרונים נראה שהפכנו כולנו לאפידמיולוגים. כולנו יודעים לקרוא גרפים, לשלוף נתונים ולחשב סיכונים, וכמובן להשוות לסינגפור או חלילה לאיטליה. הידע הזה, שרובנו לא היינו מצויים בו רגע קודם לכן, הוא שיח המומחים הממלא את המרחב הציבורי כיום ושולט בו באופן כמעט בלעדי. האם נכון שכך יהיה? האם יש מקום בשעת משבר לשמוע מומחים מתחומים נוספים? לשקול שיקולים נוספים? לנהל שיח ציבורי מושכל, אבל גם פתוח ומגוון? או שאולי זה מסוכן מדי?

ברגע הלא פשוט הזה נשוחח על הידע שיש לנו ועל הידע שלו אנו זקוקים.